

STSJ de Galícia de 27 de gener de 2010, recurs 4002/2009

Dret de llibertat sindical: àmbit subjectiu del permís retribuït per a l'exercici del dret de negociació de l'art. 9.2 LOLS (accés al text de la sentència)

El TSJ estima un recurs de suplicació interposat per un sindicat i revoca la sentència d'instància, declarant nul·la la decisió empresarial que nega a les dues treballadores nomenades pel sindicant demandant per a la negociació col·lectiva d'un conveni sectorial d'àmbit provincial, el dret a percebre la retribució corresponent al temps invertit en les negociacions, d'acord amb el dret de llibertat sindical.

Els fets es produïren així:

- La Confederación Intersindical Galega (CIG) va rebre comunicació de convocatòria de reunió als efectes de constituir la Mesa de Negociació del Conveni col·lectiu Provincial del Comerç Tèxtil.
- En l'assemblea d'afiliats i delegats de la CIG s'acordà que les persones que formarien part de la Mesa de Negociació serien 4 treballadores d'una mateixa empresa.
- Totes les treballadores, excepte una, estaven afiliades a la CIG.
- Dues de les treballadores formaven part del Comitè d'Empresa.
- L'empresa permet que les dues treballadores que no formen part del Comitè d'Empresa, una de les quals, a més, tampoc estava afiliada al sindicat, puguin gaudir del permís per a concórrer a les reunions de la Mesa Negociadora, però no retribueix aquestes absències del lloc de treball, per considerar que les treballadores no queden dins del concepte "representants sindicals" a que fa referència l'art. 9.2 de la *Ley Orgánica 11/1985, de 2 de de agosto, de Libertad Sindical* (LOLS).

El TSJ estima el recurs sobre la base dels següents arguments:

- D'acord amb la jurisprudència del TS, no es pot equiparar el permís retribuït regulat a l'art. 9.2 LOLS amb el dret al crèdit horari previst a l'art. 68 ET (SSTS de 27 d'octubre de 2008 i de 2 d'octubre de 1989).
- En conseqüència, la literalitat de l'art. 9.2 LOLS no permet efectuar una vinculació entre "condició de representant dels treballadors en l'empresa" i "representat sindical".
- L'art. 37 ET, que regula el permís retribuït per a la realització de funcions sindicals, no conté cap exigència que obligui a que el negociador designat pel sindicat ostenti, a més, la condició de representant del personal a l'empresa on presta serveis.
- En tractar-se d'una negociació d'àmbit provincial, la legitimació negocial correspon als sindicats i no a la representació unitària (art. 87.2 ET), de manera que no es pot imposar que els treballadors designats pels sindicats ostentin una condició no exigida normativament.

En conclusió, la literalitat del precepte impedeix efectuar la vinculació de l'esmentat permís a l'exigència que el negociador designat per un sindicat hagi d'ostentar, a més, la condició de representant del personal a l'empresa on presta els seus serveis.